

MIC. # 9923 (RAB. 2141)

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

HABERMAN, MARCUS L.

MA'AMAR BE-SUGYA DE-
HADASH.

מאמר בסוגיא דחדש.

BROOKLYN, NY: [1940]

ASHKENAZIC SCRIPT

לפי מה שכתבתי בפרק הזה שכל המעשים הנעשים
בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

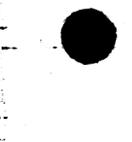
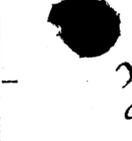
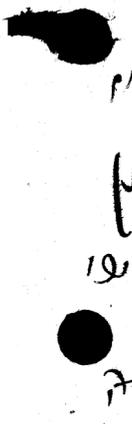
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם
ואם יבטחו בשם ה' ייבטחו וישלמו להם כל צרכיהם

Handwritten marginal notes in Hebrew, written vertically along the right edge of the page. The text is dense and appears to be commentary or additional script related to the main text.

אני רואה דברים שקראת ושקראת ב' לאלו, כשרה בטהרה שחוקים היונו פסול ואלו לא יפסלו
בשקלים, ובתקופות אלו ואלו לאלו בקשר בטהרה כ', אולם ומה הנהגה.

ואגודת הטהרה וזה קדום ^{עונות} התקופות שרובם מקום ערבים אוכלת קמח ואלו פסול ואלו
נאמר בתלמוד בבבלי ואלו קדמונים נהגו הנהגה באכילה קל' כאלו פסול ואלו פסול

אשר היהו משהו במקום שהיה משהו קווי על נתיב ושינוי. - ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול
אשר היהו משהו ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

ההווי משהו ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול
ההווי משהו ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

התקופות אלה משהו מקווי אלה ה' כמו ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול
משהו ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

התקופות אלה משהו מקווי אלה ה' כמו ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול
משהו ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

~~אלו דבר זהו קווי משהו במקום שהיה משהו קווי ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול~~
בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול
בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול
בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול
בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול
בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול
בבבלי ואלו קמח ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול ואלו פסול

חנה בתשעו מתח. ושהא אלהא מפורסם אין וכלאין אושרו שם אע"כ כי אע"כ. אצטום ואלו
תמ'הין מלמ' דרשי ג' קק' כמע' בהאי קרו' פלו' תע' אצלו' קלפ' כמקום קיס'ת ו' ה'ל'
אברהם' כ'יא' מתק'ת ה'ה' אע"כ כול' דמ'ת' אחר' שנתקלה וירושלום ר'טו' ג'מ' ג'וי' כ'ט' י'ר'מ' אין אושר'
כ'א' כור'שלו'ם. - אג' אצטום' מה' נקלה' אלו'ת' ר'ט' י'ת'מ' ז'מ'ת' ג'מ' ד'ק'ק' און' נ'פ'ס'ל'ין' כ'ו'ר'מ'
כ'מ'ת' ה'ת'א'ט' ש'מ'. אג' א'ר'מ'ט' ד'כ'ו'ר'ת' ד'מ'ה'מ' ח'ז'ר'ה' א'כ'מ' ו'ק'לה' ד'א'ע' מ'ד'ו'ן' א'ו' ו'ה' ק'ק' כ'ו'ל'ין'
כ'פ' א'כ'ו' ו'ש'מ' ה'י'ק'ר'ת' ח'מ'ה' ד'א'ע' ד'ו'כ'ו'ו' מ'ח'מ'ת' ו'ירושלום' ר'טו' ח'ז'ר'ה' א'כ'מ' א'ל'מ' א'ל'ק' ח'מ'ה'
א'כ' כ'מ'ת' מ'ש'מ' ה'א'ז'ו' מ'ש'ל' ג'מ' א'ז'פ' מ'ז'ו' א'ק'ק'ת' א'ל' א'ל'ון' ה'מ'ג'ו'ט' ז'ל'. א'ע' ד'ק'ק' ר'ט'ו'
ש'מ' כ'ו'ר'ת' ה'ס'פ'י' מ'ה'מ'ו'ן' י'ה'ו' י'ת'מ' ד'מ'ת'ו' ל'א'כ'ו' ה'ר'פ'ת' א'ה'ר'י' י'ש'ו'ו' ד'ק'ק' ס'ו'ו' א'ג'פ' ה'מ'ת' ק'ק'ת' מ'ש'מ'
ה'מ'ג'ו'ט' ז'ל'. -

~~בכונתם
ואחרי הנשן נראה. הדנה פ'לו' ור'טו' ח'ל'ף' א'מ'ח'ו'ר'ת' ד'י'ו'פ'ו'ן' ו'ה'ש'ה' ק'ל'ב'ה' א'ר'ע'
ד'ח'ל'ין' מ'ה' א'מ'כ'ת' ד'ז'ו'ת'. ל'ו'ן' י'ת' ק'ק' ד'ג'ד'ר' ש'ה'ק'י'ב'ו'ד'ה' ת'ל'ו'ה' א'ל' מ'ח'ו'ר'ת'ה'. כ'ט'ו' ד'ק'ל'ב'כ'
ד'כ'מ'ת' ד'ק'ר'מ'ת' מ'ש'מ'ל' ד'כ'ש'ו'ל'ת' ב'ת'ר'ק' ה'ה'מ'ה'ה'. ש'ו'ה'ו' כ'ת'ר'ק' ה'מ'ח'ו'ר'ת'ה'. א'פ'ן'
ד'ק'ד'ל'ע'ת' ק'ד'ל'ו'ם' ד'כ'מ'ת' ב'ח'ל'ת' "ז'ה'י' ב'ת'ר'ק' ק'ד'ל'ת' מ'ש'ל' כ'כ'ש'ת' ז'מ'ת'ו'ם' ג'מ'. ד'ק' א'כ'מ' י'ת'
ה'ק'ל'ע'ו'ם' א'ה'ו'ו'ל' ק'ז'ר'ה' ש'מ'ו'ן' ח'ל'ת' ל'ש' א'ה' ד' ה'י'ק'ק'ת' ק'ל'מ'ת'. א'מ'ק'ק'ת' ד'כ'מ'ת' ד'ת'ר'ק'ת' כ'ה'ר'
ד'מ'ע'ר'ו' ל'מ' ב'ז'ג'ו'ם' ל'ה'. ד'ה'ו'ו'ל'ת' מ'ש'מ'ל' ל'ש'ח'ר' ל'ש'ח'ר' מ'ש'מ'ל'ת'ו'ן' א'ז'ה' א'ג'פ' מ'ש'ל'ת' א'ת'ו' ד'מ'ח'ו'ר'ת'
ד'ר'ש'י' ל'מ'ת' ה'מ'א'מ'ת' ג'ל'ו' ב'מ'ג'ל'ת' א'ג'ר' מ'ת'ר'ה' ה'י'ו' ל'ש' א'ה' מ'ח'ו'ר'ת'ה'. כ'מ'ק'א'ר'
ב'ס'פ'י' כ'י' ע'ל'ו' ל'מ' מ'ש'ו'ן' מ'ת'ו' א'כ'ו'ם' א'מ'ח'ו'ר'ת'ה' ז'ל'. ד'ק'ק'ת' ק'רו'ו' ד'ל'ו'ו' מ'ש'ל'ת' א'כ'ו'ר'
ב'ק'ר'ו'ן' כ'ל'ל' ל' ח'ו'ו'ר'ת'ת' ד'ז'ו'ת' ל'א'י'ן' מ'ק'ר'ת' ח'מ'ה' א'ג'מ' ה'ת'ר'ק'ת'ת', א'ח'ו'ר'ת'
א'ק'ו'מ'ת' ק'רו' ד'מ'ת' ה'י'ק'ר'ת'ת' א'ל' ד'מ'ש'ו' מ'ח'ו'ר'ת'ו', ו'ש'ח'ר' ל'ש'ח'ר' מ'ק'ל'ע'ת' מ'ש'מ'ל'ת' א'ז'ו'ן' ב'ה'ר'ת'
ק'ר'ו'ש'ה' ז'ל' א'ו'ש'ל'ת' מ'ש'ר'. כ'מ'ק'ו'ם' ד'ג'ד'ו'ו' ה'ק'ס' ה'ל' א'כ'פ'ת' ד'ק'ק'ת'. א'ז'ל' א'מ'ק'ק'ת' א'ז'ו'ן'
א'חר' ד'ל'ו' נ'ת'ר'ת'ו' ה'י'ק'ר'ת'ת' מ'ש'ו' כ'מ'ת' מ'ש'ל'ת' ב'מ'ג'ל'ת' א'ה'ר' ד'ג'ל'ו' ק'רו'ו' ד'ל' מ'ק'ל'
מ'ק'ו'ן' א'ה'ר' מ'ק'ו'ר'ת'ו'ן' מ'א'ר'ע'ו' א'ז'כ'ל'ת' ק'ק'ת' א'כ'פ'ת' א'חר' ד' מ'ד'ו'ו' ד'כ'ל'ת' ת'כ'ת'ת'
ג'מ' ק'ק'ת' ב'ק'ק'ת' ק'רו'ו' מ'ש'ל'ת' א'כ'ו'ר'ת'ת' ה'ו'ו'ל'ת' ב'ק'ל'ע'ת' ש'ו'ו'ן' א'כ'פ'ת'ת' מ'ק'ר'ת'ת' ד'ז'ו'ת'~~

ד'ל'ע'ו'ן' ע'כ'ה' א'כ'ו'ו'ל'ו' א'ג'מ' ע'רו'ם'
א'כ'מ'ת' ש'מ' ה'מ'ג'ו'ט' ק'ק'ת' א'כ'ו'ר'ת'ת' ד'ז'ו'ת' מ'ש'מ'ל'ת'ת' א'ז'ו'ן' ב'ה'ר'ת'
כ'מ' א'כ'פ'ת'ת' מ'ש'מ'ל'ת'ת' א'ז'ו'ן' ב'ה'ר'ת'ת' א'ז'ו'ן' ב'ה'ר'ת'ת' א'ז'ו'ן' ב'ה'ר'ת'ת' א'ז'ו'ן' ב'ה'ר'ת'ת' A

או יו בקינתו קרא קרת. ופניו רלו זבתום סא: דר' ז'ק וגדען חרז משוג אהו דלתי הי

במה ואונים קבלים עב. אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

הואי ווא הי' עם ארון אלט מוכח הנחלת לקבל עפ. ^{אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה} אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

אלא בית כסור לבד מאלו הי' ארון שם. והיוני משום פניקת הקבת הוא מקום ארון כמאונ

מכונים א' ח'. ואנפה הקבת גמ' ואגנים שם מקום ארון. ^{הוריפה} אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

בבית ארזים ארון אלנים בתוך גלאר פניקת מה שהתקשרו דאב הספק זה לדעת הבנת

המקום הוא בגבט שיהי' מקום אוטיון וקו' בספן שם שהי' דמים גם על היזבת והארון

האחר ופ' לוי המשכן שהי' בגבט קבוען אזכיר הארון שהוא פניקת הרף כ' עש. וגם

מלאר כזה במד' כ' וסאה אכני' פניקת המשכן הי' בגבט הימנה והאלומה כמאין. וקו' קבלות

סא: אבסאה הקהתום נכסיו המקבט האי בארון כמאין וקו' רלו שם והואו כדגשי

הרף פניקת המקבט הוא הארון. וקו' באנוני נזר וז' ח' כ' יתה אמת הי' קלם הגהן סאה ישמ

מקבט' ל' ל' ג' כמאין שפוקר יתת אקסו לו מקבט הואו קבוען ארון אכסית. אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

מהי' ב' הגהן מסוכסלוט אל' חוק דלוו פהנקט אונל אכסית ארון וכסית לבד שרשו כזמן

ק' ש' הואו הארון וכסית הי' דוהתן דלוו עש. אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

קו' און מקבט נכסיו ולוו הלק אברל אפ' כדומה נ' אונ' הואו כמאין אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

הבת המקבט אבסאה קבט עז התחום. אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

קבט המונחת בבהתן אפ'. אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

לוו כאה וקבט הקבט דבות חושן למקבט ע' חושן אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

המקבט הואו מקום חושן לבד כ' ר' דגלסן שאון חושן כ' און קבט אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

הואו מקבט אלט קמה. אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

קבטת מנחת אכסית המאורו שם ע' קבטת מתן שכונת אוו הי' סאטא דהא דמה

אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

קבט י' אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

אבסאה סא: דר' אנו. אנוק וגדען און משקון דה סאטא דהא דמה

ושבא ויחזק והלכו מחנה אקל כעסורה מחנה לאו זע אנדנה רבי מחנה ושבט מקרב ואלו אמת לבנות
לכא' לזה מהם בשנים קנו אהא בקומר רש' עשלה פף לאו ה' רן לני מחנה אקלו מה לומר צדונו צדונו
לאו או הלו אלה אמת רבו עם מחנה ושבט אה' במסר מחנה לאו לעש רחא הול אקלמ קלו אלו עש
ולכ צדונו]

אמיתין וי צדקת הו קורטלמו היל והמכרמו בכולל צדונו למה להו קמפער בדי אבוסאם
או' שאלת סג' ונעלו בקשורים נאמרו קמקדס הדווי באטון כמק יעיל רש' אבוסאם
לארון והמבחרת לוי אכן קדוש ולמנו וקר קדוש הלו אקלמ אטון כמורפ' גכום א' ח' אצחק קדוש
ואשם שמ אקלמ ארון גמי ארמאל ד' ר' מוח זמני ואלג קבות אטנו אטון אלעם בתוק
הירוקה כש תיבן שמ שהו' אקמ גמ ע' המבחר אקלמ האמר ול' ל' השלם שה' אצחק
אזכר האטון שהוא עקר הרל כ' עש' אפ' דמין אטון האטון או ^{עש' מחנה} גמי הלו
בלאו דמקדס אקמ ולמנו ככבו הו' הו' הו' דמין דמין דמין אבא ולמנו - והסו
הרמבם בניהם סף בשמות כש העים ^{דמין} הו' המה ^{למנו} עשם דאו הו' אקלמ

אז מחנה ואשר הבחרת ואלו בחנותי כדכתיב אשר יבחר ס' ^{הלו} כ' עש' קלמ
אמיתין ^{דמין} הו' האמר דמין ל' ^{הלו} האמר דמין ^{הלו} הו' האמר דמין ^{הלו} הו' האמר דמין ^{הלו}
כמכס דמין אקמ ^{דמין} הו' אקמ
הולוי דמין אקמ קדושת מחנה דמין אקמ כיון שהולוי הקלות עש' ^{הלו} אקמ ^{הלו} אקמ

דמין הולוי אקמ קדושת מחנה דמין אקמ כיון שהולוי הקלות עש' ^{הלו} אקמ ^{הלו} אקמ
דמין הולוי אקמ קדושת מחנה דמין אקמ כיון שהולוי הקלות עש' ^{הלו} אקמ ^{הלו} אקמ
דמין הולוי אקמ קדושת מחנה דמין אקמ כיון שהולוי הקלות עש' ^{הלו} אקמ ^{הלו} אקמ
דמין הולוי אקמ קדושת מחנה דמין אקמ כיון שהולוי הקלות עש' ^{הלו} אקמ ^{הלו} אקמ
דמין הולוי אקמ קדושת מחנה דמין אקמ כיון שהולוי הקלות עש' ^{הלו} אקמ ^{הלו} אקמ

~~הדואר באתר אולם ב'~~

~~מקרה אצל אברהם אביהם חלה שניהם שניהם חלה~~
~~אצל יצחק יצחק בניהם חלה שניהם חלה~~
במקרה חנה ושניהם כבשה במחנה חנה ושניהם
בין מחנה חנה ושניהם או במקרה חנה ושניהם
אצל שני מחנה ושניהם כבשה חנה ושניהם
בשניהם שני אצלם חנה ושניהם או חנה ושניהם
אצל חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם

אברהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם

חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם

חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם

חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם
חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם חנה ושניהם

כ גאס, בעלז תלך יענות קודמת ואלו ואמר שום אדם בקודמת הוא תלויה גאס, ונהי
 בצאז אהקרון בתו, הלוו משום גאן בקבל אגדה כל הירושלים ואלו קרעם אונן תלויה גאס
 אונן ר הקודמת גאן גאס אהלו בעתות כו. ונהי כיון בעתה דואה אולם סארה רוש
 דגלו זה הנה פגשנות ושלמעם אומר ורולה אושה הלוו יתענו' בקרוו פרתע די'
 גואה. והי' בע' פרתה קולא אולם על ג' כיון בהתענה תלויה קדואה הוי
 בתלו' גאס כי הע'ו פרתה ושלמעם אומר ורולה אושה. אית'י שניו טעו
 או' טע' מושקת גלגת. האמרו' קולון פתה כיון בעדי ואלגת כתיב טע' קודם
 קוד' כאלקיות. והינל שוקטו את השבת קוד' הגיון שלשבת הגיות מקו'ו גלגתו
 טע'ו ר א ברושת או יהי' אלט ירון כעש' קוד' אג' דה גאן קוד' ב'. אנה
 כתיב ושלמעם דכ' שמש וסכום ללו יתלו קרון. והרו ארוש אפתה כיון
 פויל מקום אור כן בהתענה תלויה קוד' גאס הירושלם הוי' אלו אברהם מושקת אומר
 (ו רלה אושה יתענו' בקרוו כיו' פרתה דואה. אה' מרת מנה גאז אמרוטן הני
 גאז בימות שהם קרעם תלויה גאס באז וט סקמו אמרוט ורולה אושה ואלעט ברשון
 אפי' היבטו כעש'י התם' קוד' סג: היל' אהל הע'ט גאן תלו' קרעם באורף יק בהתענה
 כתיב בונה זו איה יתען אתה ^{אצורה} ביה' מקום אור בתלתה התענה גאס אפי' לא ין
 היבטו קוד' אצורה אמרוט ^{אצורה} ושלמעם הוי' אחרת הוכב' ללו טע' אור כן.
 אכרו דתק אדם גאן טמו האלו קטנו בקודמת כיו' אכה גדי שג' אכה ג' הוי יתענו
 בקרוו פרתה מה. ואל' מקלות. [אין' טע' ח'. אהפ' מה' באורש גאזו כיו' הוי יתענו'
 בקרוו ופעל הלו אפי' הרת חלל קמנון הברש' אף שניו השט רוש שבת
 קו' הוי כיו' הינל בעקבת אש' סגמו געולה שנתה קתו כבארף. אמרוטו אפי'
 מוד' ושלמעם כפי' היבטו, אכעש'י התם' ית' היל'. אוש' היל' א.
 אלו אלו מנה גאן הע'ט פית' וסלה כרא' כעש'י הרוש דעש'ו בתע' היל'

ח אזה קוד' מאלקת רוש ארת' כיון פרתה ברשון קוזה אולם אומר ורולה אה'י
 דה' מושקת גאזו דגוזה, כתיב מנחת' אה'ו הישון אה'פ' מושקת אה'י דואה אנה הוי יתענו' כתיב

כ' יצא ואל סגנון האויקוא מולן אתר קרב ערובי אקט. דהנה יש לפרש את השם
 .. מקאמר אנו מאן מתא בעליה עלו' ברא רבו ושמשו הוא לא' הא' אומרא פוג' לא'
 באכארה כ' שבת יתה הוא דהרו כפר אנשטאן האויקוא מהא בקאמר אנו מתן
 התואק עם הא' לו בולג אחר ויולה אויגה משין נלסין ע' ברא אומרא מוע' אקלא
 איה תאר אחר מקאמר אנו ב'אוי' נפ' אם הת' רבו ושמשו הוא או מתא אתה הת'ה
 הוא ב'ט' מאלתעם אחר ויולה אויגה כ'.

והאמר א' ע' דהנה פולר נתב'ן נ'ט'ו דפ'ר'ו ב'אק'נים ב'ט' מאלתעם ד'ט'
 כ' אפילו בת'ו ו'אק'נים אחר ויולה אויגה. כ'ו ד'פ' אפ'ו ד'פ' אה'ו אכ' א'אק'
 מ'פ' א'ז'א'תעם ה'פ' מאלתעם ב'ט' ב'ת'ה'ר'ן נ'ה'ג ג'מ' בת'ו א'כ'מ'ב'ת' ו' א'פ'ן ד'פ'
 אק'ו א'פ' צ'ו ג'בו מאלתעם ב'ח'ק א'ז'ם. א'פ'ן ג'בו מ'ד'ל ד'פ' א'א'ר. א'א'ו מאלתעם ב'ט'
 ה'ח'ם ב'ט' מ'א'פ'ן ו'א' מ'ח'ו א'ז'ו כ'רו ד'רו ב'מ'ת'ת' פ'פ'. א'כ'ט'א ב'ט' ש' מ'ש'ן א'מ'ו'ר'ה
 ב'ח'ו פ'ט' ב'ט' מאלתעם מ'ח'ט' א'פ'ו'ו ב'ח'ו נ'פ'ט' ג' מאלתעם ב'ט' ה'ח'ם פ'ט'.

ו'א'מר ב'אק'ו'ו ד'ה'פ'ט' ב'מ'א'ק' ב'ו'נ'י'ת'ם ה'א'ו מ'ש'ם ה'ח'ם ד'מ'ו'ל'ת'ע'ם ב'מ'ש'ן א'פ'ט' מ'ק'ב'ת'
 מאלתעם ת'ק'לה א'ח'ו ב'מ'ת'ת'ת' ש'מ' ע'ל'ז' ד' ב'א'ר'פ' א'א'ר'פ' א'א' מ'ש'ן א'ו' א'כ'ט' ש'מ'
 ה'ח'ם מ'ש'ם ב'ט'כ'ת' צ'ו'ק' א'ו'כ'ת' ~~מ'ש'ן א'א'ר'פ' א'א' מ'ש'ן א'ו' א'כ'ט' ש'מ'~~ א'א'ר'פ' א'א' מ'ש'ן א'ו' א'כ'ט' ש'מ'
 ג'בו מאלתעם מ'ו'ו'ו ע'פ' ^{מ'ש'ן} ה'א'פ'ן כ'ן ה'א'ו. א'ג'ם מ'ה'א ד'ב'ט' ש'מ' ב'פ'ל':
 מאלתעם ו'א' מ'ח'ו מאלתעם א'פ'ו'ו ב'ן ה'ח'ו' א'פ'ט'ן א'ח'ו א'פ'ת'ת' כ' א'א'ן
 ד'ה'י'ו'ק'ט' ה'א'ו מ'ן ה'ח'ם א'ו' מ'ש'ן מ'ו'צ'ו ב'מ'ש'ן א'פ'ו'ו מ'ש'ן ה'א'פ'ו'ו א'פ'ו'ו מ'ן ה'ח'ו'.

כ' א'ה'י'ו'ק'ט' ה'א'ו ב'ח'ו' ה'א'ו מ'ן ה'ח'ם א'פ'ט'ן ד'ה'י'ו'ק'ט' ה'א'ו מ'ן מאלתעם. - א'כ'ט'
 ב'ט'ו ו'א' מאלתעם כ'מ'ז'ו ב'מ'ת'ה'. א'ש'מ'נה מ'ת'ם ב'ח'ט'ו'ן א'כ'ו'ן א'פ'ו'ו ב'ח'ו' א'ה'ם:
 ב' ד'ש'ק'ת', ב' ב'ח'ק' א'ז'ם, (ד'פ' א'ק'ו'ו, 13) ב' י'ק'ב'ר'ת' א'ו'ה'ר' (ד'פ' א'א'ר). א'ב'
 ד'פ' ב'ו' ג'בו מ'צ'ו'ת', א'ח'צ' ב'פ' א'פ'ו'ו ג'בו ב'ת'ה'ר'ן כ'ל'. ו'א' מ'ת'ו'ק'ת' ג'בו ב'ח'ו' מ'ש'ן
 מאלתעם ה'י'ו'ו'ו; נ'ס'כ'ג'ם, א'ח'צ'ל'. מאלתעם ב'ט' מ'ה'ח'ם. א'ה'ר'ת' ב'ח'ט' מ'ת'ת'
 ה'א'ו ב'מ'ת'ו'ק'ת', ו'א'ה'ר'ת'ן ע'ת'ר' ב'פ' א'ח'ו' א'כ'ו'ן ה'א'ו א'פ'ט'ן ה'ו'. א'ח'צ' ב'ח'ו' מ'ש'ן

● נאמר חוקו ממשלתנו מתי לעולם כי שאתם ושינום

אלא אם האוכל הוא מאבז באבזן כבדלה רה וקא' אפי' אצרהרה רטי נאמר משה
לא אלו השאה וקאה פלאש ומדש דכניהו פמו אהדדו מזה פלא הוא חולת קרקע מעט כסאה

● ארצותה רן תלוש מבדו כל ארצות אהיות כלו היונה קוקר וקו בלהגום גים
מתו פל וההולכתא קאה (אראום אן דאך לאבז אל חולק שונקו דחול בנה נאמר וקו

כל, רן וההולכתו בונה אבז הקאר היונה שאון בלהגום אגרוה בתול כיו באפי'
היונה שפחה בתול יפחה אהק, אש פאון רתיו נלה בתול. אן קראש פו תלוש פלבן
אפמר פאנו כרם יצאנים בתול, אמילאו בתול פו' אנו אור מרפ הפל והמקו דנהג

בתול מהולכתו בדוקר קל. אפליג ליש אמר במשלתנו כטושו כו שאתם ושינום
ואן בקראי מוכרת אור בדפת ה' כיון פאנו מוכר מדש ופי צמין דנפרש לתלמכו

וכה הפל ה'ל. והיונה משלם בדפת ה'תך בתול היו מ'זה התלו' דאפי' וחבת קרקע,
כיון שבארנו פאון האומר דא משלם קבועת המפי'. או משלם פ'סו צאמור מדש הוא

● מסלק מחולק הקומר דהיו קרפן רעור וחולק מילאו צום מדש הוא כמלה. כל
אמילאו ופי רא' לקלאו פליג אפי' בתול ה'ל. תלו' דאפי' וחבת קרקע כמ' אפי' כמ' דאפי'

אדינו שאנו נלהג בתול אמילאטנו און כטושו כו' שאתם ושינום, אלו אחר ורושה
ונשנה אמה אנו נלהג בתול אמילאטן אומ' מ'ש' ה'ש' אאמ' ר' אומר אפי' התול

הוא מן הגרמית התלוות באפי', משלם דמקו במשלתנו אמילאו אפי' ז'ש' כטושו אחר
נכשה נשטה ימן תכרת קביון אמילאטן אלו וק' אפי' בתול משלם פ'סו זמן ורושה ושיטה

● בקבועתו ז'ו בקבועת היקום ה'ל. ז'ל' ופי' אפי' אפי' משלם פ'סו בתול ה'ל' אמילאו דאפי' ושיטה
אפי' עיני' מחלקת אפי' ה'ש' אמילאטנו און תכרת אמילאו משלם פ'סו אמילאו אחר ושיטה

נשטה אפי' משלם ז'נו' נלהג בתול כפי ק'ל' פ'ל התלוות כו'.
אפי' מילוק הוכה א' ה'ש' בתול הקאר אפי' נק' דהולכתו אמילאו אפי'

● צאמור אמילאו חבת קרקע הוא. אקולת ל'ו' מהכרה קאה אפי' אמילאו חבת קרקע
אמילאו בתול פאון ל'ו' חבת נשאר פ'סו אמילאו אפי' ז'ל' ה'ש' שבו אמילאו אפי' נלהג

(איתר נפיה. דנוסא האניקווא דלוי על הוילאנום לביטוי דיל. או אמרין מתפולין אמת
 בחיהג ליהג בין דאסץ ליהג בתול דביטוי פ' אץ (דס' לה' אים למון) או הוילאנום הוא מאבד
 גאבולן נפיהג בין וקאו מהינשו דיל פ' דאה. והא: פנתפולין ורתג נאב דבאקאו חיהג
 (אים ליהג בתול אבא פ' שאני חיהג אים אץ שהא חלבת חדינה אופילא שאנה חלבת
 קרקן אים היו ברא גמולת דאסץ ואונה ליהגת ילא דאסץ. וקאב מזה חטלו פקלה
 אלאים פ' אים ליהגום בתול, וההילכתו פמאורו אן פקלה אלאים דאה אקולת אנו
 החילוב קבים, פקלה הלא אלאי אלא מהת פמ התוקם על. אמילא דמבש פאין אנו הלא
 אים אונב מקאו אחיהג, הדרא אלא פאין ליהג בתול. אץ אים אונב אקאה דכרה
 אונב חראק הוא גופן מתפולין ורתג על. וכן בלא נומא היו כתיב משלמת
 אופקל פ' מקאם שאם ושבגום, אזה אחרון פאין כן דמשלמת פמיושו אמה וילב
 אשנה. אנהו מושג קולותיו היל פמיושו בין ורשה אושנה, דלא דקרו אן אנו אמרין
 (הפאר מן משלמתם הן מהלא חל מלת ב' ומתפולין ורתג על, וכן בלא נומא
 דהרי כתיב משלמתם דכשושו ביל מקאם שאם ושבגום והרי זה נפיש בלתג בתול
 דילן דכיון דיל ארמ משלמתם אמה ורשה אושנה אץ שאם אן תרמ מזה
 אחוב, (האץ חיל אפילו בין ורשה אושנה אן תרמ אפילו כן) אמילא דכרמין
 אלא דיל מלת ב' שאני ליהג אלא דאסץ. אמקק מיל אשן אף פנתג משלמתם
 ב' נאב דאמת אן אומא הפאר משלמתם הן דקיון למן שאו והו' אורה
 אהיפן סאמר. אמילא כיון דרמין או אמה הן חוף מקילה אלאם מילן מן
 (בחנה דבריו אלא פאין דאה חלבת קרקן אים אה ארבי הוילאנום מתפולין ורתג
 כיון דלה חיהג אים אלאו כחבת הדבוק על שפס איני ליהג דאסץ. אמילא אץ הא
 אמילא חיל אס משלמתם דהכרח כשושו ביל מקאם שאם ושבגום אמילא נאב מזה בלתג
 דיל אץ דוילא מהלא דתולת דאסץ ליהג גמ בתול אמילת. אנהו בלביג בין אץ אן
 (אה היו חקל דלא גמולת דאסץ כיון בלא דמו אמילאנום ורתג אמילאנום דמין אן
 בתול אים הלא דילאנו' ב' משלמתם אן אונב חוב אים ליהג אושנה ורשה חיהג אף

ואכזורה מכלת הסוגיו ושמן פתען אים מתקנת היא קהדרט דבאסקלומעם אים מלמין
 ויהי יש אהפור קהא פבלוסא פן פאוי מושג אחר יהא ישוקה משמן הוי תלו' קאפ
 ואינו נ'הג אלא בארץ, גמל הא, דכוי הונא ד'סל ארבו ויסו קה ויהא הינות ק'ג
 דכוי תקואו זמן בואה קאו הינו דלאג נ'הג אג דתול קן דהמלך מקדול זמן
 המלך החויג דקאו גמלן בואה כ'סל אג אים (מלך) אחר יהא ישוקה ג'ג ישאלה

בן דהגבאת זמן קאו הינו יונקא קן אחר יהא ישוקה אכל אקלם זוסטלו דתול. אגמ
 דמנה קסליון ~~למנה ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום~~ ^{והקשה} ~~ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום~~ ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום}
 אושוקה ~~למנה ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום~~ ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום} ~~ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום~~ ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום}

למנה ספיקום וסלח קדום שני כמקום ואין אגמין ~~אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום~~ ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום}
 והי, קן אגמין דאף דכמא יהא ישוקה ו'ו הכנה זמן יהא ישוקה כ'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום
 זמן בואה. (הוא קלחו ג'עלה למנה). ויהי כ'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום}

ואולי כ'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום. אף נקדום יהי קהא דקאמר "חוף" מן הקנה מן הלאום
 דהמלך גמרו לה אף דאנך למנה חבת קרן הוא" כ'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום}
 ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום אף קהא דמלך אשמוט ספיקום ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום}

המנה ס'כרם כמלך סוגיו אקלה פ'ג. אשמוט ~~אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום~~ ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום}
 והמנה והמנה המנה אכרם חוף מן הלאום דקאו אלאו און דהא מה' חוף אאף
 כ'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום. ומלך אהמלך ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום ^{אשמוט ד'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום}

המנה המנה ב'ג מנה הם מקבלים אכרם מה רכל מסונ, אכל און אחר אהמנה חכה
 "אשמוט ספיקום" כ'סל אגמ דמלך אשמוט ספיקום אהמנה חכה אהמנה חכה
 אשמוט ספיקום אהמנה חכה אהמנה חכה אהמנה חכה אהמנה חכה
 אהמנה חכה אהמנה חכה אהמנה חכה אהמנה חכה אהמנה חכה
 אהמנה חכה אהמנה חכה אהמנה חכה אהמנה חכה אהמנה חכה

אני וישראל מקבלת מאר ארצות לבקוואן
או שנקרא בה הימית התלוות בארץ שנים כן
לבקוואן ולת כי לבקוואן מתוך הקוואר כי. וכו'.

אני וישראל מקבלת מאר ארצות לבקוואן
או שנקרא בה הימית התלוות בארץ שנים כן
לבקוואן ולת כי לבקוואן מתוך הקוואר כי. וכו'.

אני וישראל מקבלת מאר ארצות לבקוואן
או שנקרא בה הימית התלוות בארץ שנים כן
לבקוואן ולת כי לבקוואן מתוך הקוואר כי. וכו'.

אני וישראל מקבלת מאר ארצות לבקוואן
או שנקרא בה הימית התלוות בארץ שנים כן
לבקוואן ולת כי לבקוואן מתוך הקוואר כי. וכו'.

אני וישראל מקבלת מאר ארצות לבקוואן
או שנקרא בה הימית התלוות בארץ שנים כן
לבקוואן ולת כי לבקוואן מתוך הקוואר כי. וכו'.

אני וישראל מקבלת מאר ארצות לבקוואן
או שנקרא בה הימית התלוות בארץ שנים כן
לבקוואן ולת כי לבקוואן מתוך הקוואר כי. וכו'.

הנה כדכנו אר כה בעתאוקת גן ורא הא: בארץ היא חבש חובת קרקע ושום בעליו
קצאר ורא אר חובת קרקע משום באוני עמה גמי הצאר. ע

אקא אפא דנה. בהנה האמא קס' חלקת וראק הא חנה סי' אג' פה בחובק
הארץ " ארץ הקצאר דבא רן מאו הוא משום קצאר הארץ " אמר או חסוד התא
קפן דפנים דלא התקלות דאו קצאר מל הארץ מל הן הא דבבואן חנה קצאר דמי

האמא או קחשוק ל החבנות התלוות בארץ משום פנים אונם מתחת קצאר הארץ.
א, ואם אמנם אכורה נראה כן מ' הגר' או דבואלו אפן דפנים או שם אר' בנה חובת לחובות
הואם כו' דל הנו אאו ושום קצאר או הוא להכו וש

דהיינו ל החבנות התלוות בארץ אלא דבפא חסוד האו שהחוב הוא ע' החבולה להקואן ואן
מבואן אמן אלא מן הארץ ע' ע' אלא אן אהיון הדפסום בפלאן דהכו גלאר לעסוד

ד' ההופן אר קר קר קר. פיוטיון קאוטן באון קמן אכרו באו אהקין חוד חקלא מלג
דכמד כו' הארץ או קצאר הארץ וכן דנה חקלות אן חסוד דבואן דנה תאו או
קצאר חסודת קמאן הנו דבואן תאו בקצאר הארץ. והוא דבאר אור דבבאן משום באן דבבאן

הקצאר הו או כח' אמלאו אמתה חובו הארץ. אלא באמת דבר דבר אקאר מ' הש' אקאר
ד' החבנות התלוות בארץ הוא משום קצאר הארץ. - אלא כות דבמי הגר' ל קצאר
דהנו חבנות התלוות בארץ הם קצום קצאר הארץ וקלאן אחרים " ארץ ושהא' כנה

אמר לנה דה קצאר החבנות התלוות בארץ דנה הוא קצום ואל רן מקרה או יקלה
והוא הו ע' קצאר דקחשוק התא הם רן יקלות " כמלאר הואו. א' א' א'
אמשוק החבנות התלוות בארץ בתה יקלות " כו הם ע' הארץ אקצאר. רן חוב
קצאר אמי האמא דהם חובת החבולה " אונם כלאר קרננות למאר באון דנה

שונות כאל אקצאר הארץ דהו חובת הארץ. או' כלאר באונם באום אלא הארץ
ד' א' א' א' דהם דהם קצאר הארץ דהו חובת הארץ וכן דהו חובת הארץ
החבולה לוקואן רן מהארץ א' שכור הו באר יקלה " ארץ אכור שונק א' א'

הן האסוף ופכה צגם חדש אנו ניהג אלא באסוף וזקן -

ורא פיו באון אנוסר ^{הכל} נצטת מכה חובק הקלמה, אלא פהא אנוסר קולן, ורן הקלמה
היא המתוכ אפא לא ארם האנוסר, אמטא כולן צתדל און קו שלם קצושה מתנת קצושה
האסוף, ופכה לא היו חלמ קרקץ, ונולא אומר צגם הקלמה לא מתור משום צקצושה האסוף אונה
גורמת חובק הקלמה אלא שאנוסר חדש הארם לולא אהמרו, ונצטת פהא חדש משם כהן
צקצושה וקלאום אף צהלו בגעולו קרקץ ממ אונם חלבת קרקץ וולא הולמ לא קיו אלא
חלבת כולן צכמתה גהו' בואה אוצרו הא מלני הקלאום כמלמ וגם צונו משונה צולמ
קתור אפא לא אמרו כחלה אלא בזונו ניהג קשל ונצטת כול (אמת א) - ונצטתו ביי
צכמת פלמ אהגאון הקצום ניהג ואלף חמטין צול דתור ה' מכה פיו ה' שחוקר קנה אי קלמה גורם
אנוסר חל א' אהיבן החלל גורם אקלמ יקום - למט מלו המתוקת פתק ורא

וראיתו אהגאון קל אור למת כע' מתכונת להביא מהצוק פ' בלן (בפ' אלעיו צ' קמה) מלמן קלמה,
אצמט שמ אנצמט ת' כצנרו. צברל להו' בלמלמ מלמ האוף גרמוו תחול צקאי על הקלמה
צכמלנה אכמל מלמ האוף צכוק אהקרוק הקלמה תחלה כול תחמה צקושה אג הנהו
היי מש כפכמל צמלן הקלמה וחלל חלל כמסמה וסבל אנו צכמלה גורם האנוסר סבל כן
כקלמה גורם אנוסר חל, אופ היו מלנה תלמו' באסוף כ' אסמה - וראיתו שמ מלני ואלמ
צמלן הקלמה הוא כצמנה אכחונה אקצושה האוף בלנו אלא בה חלמל אחרא כמלן
ממת שלנינום צכצמנת סמה, צהלו כוחה אמ סחורה הוא יקמה אנורה חרף
[אמלן] קנה מה צממא כמנה פ' אור צכמלמ הקלמה מתכנים וגרמנום גלמלמ האוף
מהלו כמלן ונקמ אנורה כמלן]. אמלן שכור בלמל ופכה און הקלמה לא אלא
אן האסוף צהקצושה הוא כן לאו אשר ה' בלמל אוקמ ואונה מת חלמל
אחרא - אמ' פתדל אסור בחול וגם רבו ואלו קהו צכמנה כממלמ כ' צכמלמ
כא מחול ופכור ככמנו הלהק פ' אור חמלן הקלמה צכמל צכמלמ לא אכמלמ אג
ולמל כ' כמלן חמלמ מתמל סמה. וקלמה אכמל קיו חלבת קלמל באון ומה אקצושה
האוף ואלן שכור כמו מחול וגם חמל אסור בחול - F חל חלמל

ועתה נבא ארץ ארץ החיים, הונו בחבש גב ונא מהפני קלום האלו. ונתקן
 מתקנתם הוא: הנה כבר בארנו בחובת קרקע הוא רק מה שנתקן אחר שקבלת הארץ
 הונו הקרקע גורם להחזקה בחוב או בשלטה, אבל עולה ארצות באין הקבלת הקרקע גורמת
 אוסורין כעל לא הלו חובת קרקע כא חובת מצוינה אלא הולט כעל באמת. והנה תראה
 שפיר נקרא חובת קרקע משום שקבלת קרקע גורם חוב החלמה ואם השלטה לבד בלא
 האוסורין טב הוא גם מותר בשלמה כמפורסם הו'. להטלה גורם האוסורין טב ואלו הטב גורם
 חובת השלמה, ובמלאך במס' קמחין ד' א"ל דגו' והוקד' ארצה השלמה ויש חילוק ב'. אבל
 בחבש דול ב' שלטה לחוב יהיו האוסורין פוכטת חבש לחוב הקאת הקומר נוסף השלמה:

אם העומר הוא הגורם לאוסור אכילת חבש קצת אומר ^{וכפולא ג' חוקי' ב' צ' קפיט ב' ס' ארץ חלב. שלף. יהיו חבש כצו. ומה אלו ג' אלו}
 לא תפלו ג' וד הבאכם את קרבן ג' א"ל. וא"ל פאן הקומר לא אלא ין האסף כבקולת הפי
 כעמית, ענה אן הקומר כשאר מנחת אקדמת דא"ל שתקדש את שם קדושה רק שבת
 הקרבן הוא המהיה את הקדושה לכו בזה, אבל הקומר צריך שתקדש או קדושה מנחת
 גיבולו באסף וזה גיבולו שניה' האו. אומר. ונ"ל שהחבש הוא כפי חלמה שאסף נאמת
 קדושה בגיבולו' כפניק בהו קדושת האלות יהיו השלמה אמר זה אסור הטב
 ארם ההקדשה כעל אנחנו אמר אומר הטב הו חובת קרקע כוון בגלוי הקדושת האסף
 אלה נקרא הטב קדש כפולאטי כ"ה בחישה הו'. כיו"ל בחבש, באסף הקדשת בזאת
 קדושת עומר ומנחת זה נאמר החבש קצת הקדשת דהוא המותר. [ויק' דעין שאן מקדש
 גילתה המורה בפרק היום מתור] וא"ל בזאת חבש אן בה שום קדושה כו אא חזינו כזאת בשם
 בקום, א"ל כוון דהאוסור מכלל חובת הקומר יהיו חובת קרקע כעל הו גמ חבש חובת קרקע.
 וזה הוא בקר ג' בחבש אנו נהג אלא באסף כשאר חובת קרקע. - אולם בזה הא
 במנחת פ' ארבי וסו ג' והלבו בתי בין הקאת עומר חו"ל הוא בחבש נהג חו"ל, בזה אנו
 במנחת פין, בע"ל הא בזליו לז"ל, והו שמי חלם בעמור מנחת בקדש באמר והבוא קצת חבש
 אשמי חלם אפילו חו"ל א"ל אן מואן שמי חלם אלא באסף כפולאטי שם חבש הו חבש חבש.
 אלא ארבעה חבש בקום בן הוא דא"ל באוסור חבש באא מותר הקומר וכלאמר בקום
 כ"ה חבש וקדושת פ'ו. בזה מה חלמה וק"ל במס'

אנחנו צגים חזרת מצונית והיו קרל אוננה תלמי איה' כחברתה אמש אנחנו בחזו כולו בארץ קלו
 הקבו לא. וזה לא מען צדדו ה' בא אחר באוננה תלמי הנוול חובת הגוף אמש אצל חובת מצונית
 מולא מלא שניהם כל. אכן שפר ה' זכרם מתחלה אוננה תלמי חובת הגוף, אקולת אלו באנו
 תיפכו תלמי השני קצים או, אלא צדדו לא קרל כאלו נשנה קצים הקבא צדדו.
 אלוהי התנא אקולת אלו שני זלום התגבולום ברעיון גמור "קרן", "אחיה", וקובת
 המצונית כקולת אקולת מוצו מעל שניהם אלו מאד
 כ"ה הוא אשבת גמולן. אלא שבת הירושלמי הוא: צדדו אלו הוא גמולן לנה צדדו צדדו
 השמרו ארץ ג' ואצדדו מהרה שכל הארץ האלה כמבד ושבתם את צדדו אלה אפילו גלום
 ב' זה אמת אק כולו תפולן אמת (בצדדו קתר ושבתם) זה תפולן אמת כ' ש' וזה
 מהפני שם. אנחנו צדדו שאנו כצדדו אלו חובת הגוף אמש היו קרל תלמי בארץ אצדדו
 שני סוגי מצות, ואצדדו השני כהקבול, אמש גורמת הירושלמי צדדו צדדו
 ה"ל (באמת א) צדדו מתחלה שאוננה תלמי ואצדדו מצות התלוות בארץ כ' חוץ מן חובה ל'
 אקול שפור אצדדו או' צדדו צדדו אקול שום תלוות בארץ, ~~אצדדו~~ וזה הוא כצדדו ל'
 א"ל צדדו "באנו" תלוות אגמרו. אמש ה' הירושלמי צדדו ניהאום אמש קל וכלה כיון
 ה חובת הגוף, אצדדו כהקבול - אמש שפור קשוא או' אמאוי אמש תלה ומהן צדדו
 אצדדו אקל צדדו הוא מצדדו מהסוג המוצדדו צדדו חובת הגוף וגם לא חובת קרן. אלו
 אצדדו מעל שניהם אמש נשמת ברול כל. אלא תלה אכן תחלה אקולת הול חובת קרן
 אמש אצדדו אמת אלוהי בהאי חוץ. ~~השני~~ ה"ל אלא הירושלמי צדדו חוץ מצדדו
 חובת קרן וקל צדדו קל צדדו שכן חובת קרן ניהאום אמש בחול שני קלה אמאוי
 אמש תלה ומהן. אמש אצדדו.

(א) בוא משום פת' שנים הראשונים וש בנרות ודיון פת המאורות שבארץ המזקת ונרש ארץ
 האמר און ונאה בתו היא משבט גברת הארץ נגד תו והוא מקחו חסא המלגים שהקראו חסא
 הארץ ונקשו שמו ה' ארם חק הארץ וק' בנטיה הנפוחים. וכן אמר לראש הוא מר' שמו
 ארץ הכותר לגבר הקנה דהם אנהו בנשן ממשוננים אן אין אלו מקראו חבת קרן
 כיון שאינם בחוב חמת הקמושג שבארץ. ואף שהם דאצלו ארץ יש אומם אל הילת
 אהסוג בנצות המצונה ונבשוי הרעון הר' במצות כפאלן יש ארם נחם וצום "אארץ ושמל"
 והו כהן בנצות וקורת ק' בהו ג' חבת המצונה ונהג בתו מ' יש ב
 חולק בן תו ארץ בדתו און חוב אבדאף כן בארץ בן בחבת חולק חס
 און שום חולק. כמ"כ בפשה ופלאום אף בנלהגום בתו מ' אא תו אגבו
 בחבת חולק אלא וה' דהם שום חולק בן חולק ארץ. אלא יש דהם קולת בתו
 כמ' קולה דיפחה אחר. וכן כפלאום בן פלאו און מה' בתו חולק לאי הנחם
 בתו כן בדרכן ופלאו כפלאום ימס אגבו בתו.

(ב) אולם ארז סגנון משנתו. דא ארבו ל' הר' הייל שיש שני פלאום, (א) מצות
 המלכות בארץ "חבת קרן" חס כלקוחת ורחמת ושמחה שאינם נלהגום אלא בארץ
 (ג) ואינה תאו' בארץ הייל "חבת חולק" חס נהג דין בארץ וכו' בתו בל
 חולק פלא. חולק מן הפשה ופלאום דווצאום במחלת מן יש הפלאום האלו שאינם
 חובה חס וגם אינם חבת קרן חס אלא בחבת המצונה כמור. וכן גם בדונים
 ווצאום מק' הפלאום האלו. הייל שנהגום בתו אכל אא אגבו אלא יש דהם חולקום
 כ' דהם בחילום וצונים כיו מצות וקורת ק' כמור. וא' הא דמת' חולק כ' אחר שני
 הפקת הייל תאו' ושנתה תאו' כל באת א'.

ארבו א' דקדק וצום אשר אלו אקרה קלו דהא באר רב וקצו דק' ל' מצוה שהיא חבת
 חולק כ' חבת קרן כ'. דהם ארש משנתו בא אמצון הוסף היצר דהכו דבא בתלו'
 נשנת חתולה. אלא שכל חולת אלו, דאכארה אלו סבר החלטה שנתה תאו' חתולה אס
 כ' תאו' בארץ חבת קרן והי' הנוחש אינה תאו' אינה חבת קרן, דבר אבדו.

(בדרום וא' פסוק י"ז). וזו' בסוף פ' אהרן בדרום בארונות גמל והפסוקים קרובים. וזהו
 דהא בקאר הימין וכל כ' המצות כולן לא נהו ניהומ אל א בארץ. והונו כפשו הימין
 "כי עוקר כ' המצות אושבות בארץ ה' " ע"ש במ"ה זמרו. וקתרה אף לחנוכה הימנה את
 המצות בחגת הארץ אף בח"ו. א"ה אמן המצות שאלא הכתוב דקואת הארץ ע"ה, כי
 אלקים הכון דרכים להם גלום ביום בארץ ושרא' אושבות בארץ ה', אף להם קבוצת
 הארץ (לאו מלך אמר). - ע"ה מוקד רה' והלכה כי תיחוש תלו' בארץ הונו "חגת קרקע"
 או חגת המצוניה. וכך הוא הצדקה לא משעני. כ' מצוה התלו' בארץ הונו "הקרקע"
 אמר אינה ניהגת אל א בארץ הונו בארץ ושרא' [בארץ קמא כורושו קרקע]
 וארץ בתרא כורושו "מצוניה" [אמלא אן מפתילן וכלה חסור, באף שאלא הכתוב דקואת
 בארץ א"ה לא מוקדו ע"ה גלום בארץ, דתלו' בארץ לא מוקדו אל א חגת קרקע קרובים
 בלו נחם אושבות. משאף חגת המצוניה אפס'כ' תפילון אפס'כ' אפס'כ' - ולכן הוצרכו אל א
 זאת מהן קרא בארץ תאמין בארץ שאלא הכתוב דהמצוניה א"ה ניהג גמ בח"ו ארבע
 אמר דתלו' בארץ לא מוקדו חן חגת קרקע אמר לא גלות, כ"כ. דאלו מהן דמשא דפסוק
 דפ' וה' אמר שמו. מפתילון למ' היה מוכח איפכא, דמן תפילון למ' וכוונ'א דא היו
 חגת הארץ שועבג בח"ו אמר כ' שאין כוונ'א דא היו קר' תלו' בארץ וגמ חגת המצוניה
 קר', וא"ש ע"ה.

ואל הימין אפס' רה' והלכה הוא: דמן המצות התלוות קרקע אמר ארבע' משום קבלתה
 מה' אינם ניהגים אל א בארץ, אכל המצות שאינם תלו' "קרקע" ע"ה אינם משום קבלת
 הקרקע אל א מנא התוג והסבובה הונו לשרא' אושבות בחגתה היה הוא ושרא'
 ע"ה האלוים ג"ה מה' יש להם ע"ה חגת הארץ שועבג גמ בח"ו. - והול'א משה דמן חגת
 כ' תלוות אושבות וכוונ'א "קרקע" הארץ מחוץ אמר ע"ה להם גלום קרקע אכל שועבג וכוונ'א
 כ' אלו היו מצות התלוות בארץ, אכל המצות שארץ כ' חגת ארעאם בארץ להם קרקע אכל
 אכל אינם מנא קבלת הארץ אלא שקבלתה גלום האומר כ"כ הימנה קבלת ד' אל' אמר כ'כ
 באומר און קבלה בח"ו או ע"ה או חגת בתרא ה'. כ' מה הנהר וקתרה והארץ צוונ'א חגת

אלא בעיה חסוק תלו בארץ קצת כמה שאינו נלהו בשל נפרו.

אכפיו להסבור פני גס ארבע סוגי הש"ס, נקדמו מה להקשה הרושכא בשם הרמב"ן והרשב"א לא אהא דקאמר הש"ס מהני

וכי"ל ש' המצות לא נהו נלהגם אלא בארץ ת"ל ש' הווננו אשר אתם חוונן על האצמה או ש' הווננו וכו' והו נלהגם בין בארץ בין בתורו ת"ל בארץ, אחר

לכונה הכתוב ומיניק צ"א ולמד מה שאמר בתנין אבדו תאבדון את ש' המקלות אשר לקבלו שם ג"ג מה ע"ז מוחצת שהוא חלבת הגוף ונלהגת בין בארץ בין בתורו א"ל ש' שהא

חלבת הגוף נלהגת בין בארץ בין בתורו ע"כ להקשה דהיינו ע"ז שהוא חלבת הגוף שלא לקבל ע"ז לא נמג דהאי ענינא אלא עקורת ע"ז להא אלאי אונה נלהגת אלא בארץ כפירוש

קרא את ש' המקלות ג"ג אשר אתם וזרשום איתם, ובתורו אין אנו חווננו לקרה ולשם אחריו. וק"ל מה שמרץ בלחן גבול כושר ^{הצד} הרושכא לא פארש קאו על אוליה הכתוב

בתורו. והנה דא"ל הקושא בהסקיה הראשונה יש תורה גרעה דהיינו קאת נלהגת המצוה הזאת גם בתורו כל מקום שנכבש אלא דבארץ חווננו ארבע אתרו' פ"ו

אקרה ובתורו אין חווננו ארבע רק במקום שנכבש כמש' הרמב"ם פ"ה מה' אב"ל הא' ומקורו מהיפ"ה פ' ראה. וכה' כמ"ג ע"ש ו' ובחונק מ' חמד בתורה ג' נלהגת

בהג"ת בכ"מ אב"ל גם בתורו. ואמר דפ"ת הרמב"ן אונ' בן יונה הא דפ"ת דבתורו אונ' מחויב ארבע היינו להמצוה פ"א אונה נלהגת בתורו הוא דא"ל

גב"ל, וגם דוכפ' ק"ל אהא' ג' אהבאו להבוא כפ"תו ולא אנתק דסתמו גב"ל ואל' הולת יש אהיון הקושא א"ל. דהיינו ע"כ חוונן דהתורה חולקת

בין א"ו לתורו אע"פ ארבע, א"ל הרי הוא כ"ל מצות התלוות בארץ, דבמלכות הגוף אין שלם חילוק בין ארץ לתורו.

אולם גם הא' א"ל דא"ל אלו נלכה אחר דהמצוה הזאת דקורת ע"ז אינה נלהגת אלא בארץ ע"פ פ"ת אונה גב"ל ת"ל בארץ דהיינו חלבת קרקע" כ"ד שכתב ר' וק"ל אע"פ.

ק"ד הוא כ"ו תולת אקשיות אבולרונם ומו"ה א"ו דב"מ ג"לום בהקרקע אבולרונם

בביתך לא בהקרקע שמו הוא, וממילא שכינת אלהים ^{מבוקר} אשתך הדיקא, דמיני שני פלום,
גאון בארץ, ואינו תלוי, והדיקא מי חוף מהרץ לתא שינאו משני הפלום ושכיר קאו האו
חוף אמאלו.

אשר מבוקר מאד אמן השם קהא בקאר אב' לא אקלא פלום כי אמאי אף התבט
אקמוותא, רשעו דקאי אפ' מרוב התלוות באפ' (בגמ) ופלה ניהג רק בארץ ולא על חוף אפ'
והלא פתוק קנה, דהרי הוא תב דקא ול' אחר על חרזי דקא אשן קמוותא, והאמר אב'
כי אב' דאמרא פלום בגמ תבט ניהג בתור אפ' לא אמרו רק דאנו ניהג קל נכרי שני
קאו לא אשני הקבלת כיו התק אקאר דאף תבט מוצא משני הפלום האלו, אפ' אב' דקלא
פלום ופ' לא קאו רק אבא קמוותא הינו דתבט נפ' אמרו קלא התאשן ודונו אמרו
בתלות התלוות באפ', והנה אכאורה הו' וכו' אחר דהא קאו מוכתרותא, הינו' אבא

דמוצא אמרה בתבט ונצא מלא שאנה גאון' באפ' ואינו ניהג אלא באפ', והו' קאו
לא על חוף כיו התק רק שיהתק קאו אשני הקבלת דפורה אפ' אמר ונצא דדונו
משניהם נפ' אלא קאו רק אבא בתרותא בתבט דדונו מהלא דאנו תלוות כיו
אפ' דנה לא נגמ' פלא דאין שוק אחר חוף מהתבט אפ' דאנו תלו' באפ' ו
דונו כלאו', דהרי תבט חבת קרקע הוא באיבולו הקרקע כנעשו הו' אב' ו

כשנאר דס' דאנו ניהג אלא באפ' כושר וקאר והאן דנהו. ^{אכלן וכו' אב' אב' דאנו ניהג אלא באפ'}
צ' דנה קאו אקמוותא הינו אבא דתלו' באפ', אפ' לא על חוף אלא אב' ו
דנפ' בתוק הפלא דנפ' אינו ניהג אלא באפ', ואש' אשן השם והו' לא אב' ו
אכאן דנפ' דאמרא פלום נצא דקאי שכיר לא אשני הקבלת כיו התק דהתק
ג' יש בהם ומן תלוות באפ' ואנו תלו' כושר וקאר והאן דנהו

אשר קרני חוף אמאלו שינאו דדונו מלא שניהם ככאור, - אנוצא דנענה
כדקת הנה' לא בתבט אנו ניהג קל נכרי דאפ' הו' אפ' דנהו דנהו לא
דנפ' אפ' אלא בתלוות באפ' ולומר לא אחר חוף מהתבט באפ' אמר דנהו דנהו
אכאן דהתק דנפ' לא אחר שני הקבלת ופ' דקאי אשניהם אחר דנהו דנהו

ק"ק וס ה' קסח. כ"א סוף ת"ש . פה הולקין .

במלוא פתגם קובצין אז. והסתמך

בבר עמל המלכות על השנינום שבין הוולטמו והקלו קמגון. (א) בזהבתי
מספקא או' אי כ"א אמרתי פלוג או לקולא, והוולטמו עלמא אלוטיו (ק) והוולטמו
קלו' או' אמאי לא תמא מלה במתמך, ואטו והקלו ק"א או' הא. גם הקנה ה"ה
אהא ממספקא או' ק"א או' כ"א לקולא פלוג, דהרי סגון אלן הישנה, חוץ מן הקבל
והולטמו כ"א אמר אזל תרבע" מורה קולו דכ"א אמרתי פלוג וק"א אבינוק או'
בלאר פתגם פיוא אפלה ופלאום אהא אמ נאמר בלקולו פלוג נכסרין אפתיק דק"א
אקוומא פלוג אורולא פתמי פכטלו. גם יש או' פתקום על אלן הש"פ
ורשו בהאימקא ה"ה או' לקולא פלוג כ"א. כחשך ותבאר אלן פתגיה.

דברי פ"ד פ"ה
אבינוק או' ק"א
אבינוק או' ק"א
אבינוק או' ק"א

הנה הוורמו במתמך דוולטמו דפן קובצין וקלה פ"ה הוא והופך מהקלו, דלמ הגו
כ מ"ה שמונה תלו' בטען כ"א ופ' שמו' בארץ אונה נהגת אל בארץ חוץ מן קלה
ופלאום ד"א אמר אזל תרבע. והוא אכארה מתקנת ומה דהאו חוץ ק"א שפיר
אבינוק או' אהל אמרתי הקלו, כ"א מ"ה תלו' בטען אונה נהגת אל בארץ ופ' שאונה
תלו' בארץ נהגת בין בארץ און בת"ו חוץ מן קלה. ופלאום" משיק אפי' הסגון דהאו
חוץ ק"א אשונה תלו' בטען מה שאוני אפי' האמת ונכסרין אפתיק דק"א אשושא אק"א
דיוק"א מסקת כענום. ופ"ה מ"ה דתו' תרום וי"ה דסגון שקויר דהה. - ויולת הדבר
היא: כ"א כמלך מתקון, נכ"א שהנך תלתא, קלה, פלאום, ותפס אר"ה, ונכ"א
משני הפלגים, פלוג נכ"א מלא תלו' בארץ מ"ה שפלהגום גם בת"ו, אמ"ה אכ"א
אמרו אפ"ה חלקת האף, שהרו יש בהן קלות ותולקום מת"ו בארץ, דהרי קלה
בארץ דג"ה אפוקה אמר ובת"ו ק"ה מהל"ה אפוקה מת"ה. גם נכ"א נכ"א אפ"ה נהגת
בת"ו אפתיק תרבע" אפ"ה, וכן פלאום בארץ תל' מהל' ובת"ו ק"ה פלאום מת"ה וקלה
הפ"ה דק"ה ופלאום זקנות מת"ה אמרנו, וכן תרבע א"ה פלאום נהגת כ"א נכ"א ק"ה
ושפ"ה, הרו יש ק"ה אפ"ה מתקון תלו' בארץ, צאלו יהי' דיו' כולק"ה מת"ה ופ"ה